

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Csp/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122325609
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:6122325609.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. XXX, o zaplatenie 14 224,95 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 14 024,95 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 424,95 eura od 26.10.2019 do 21.01.2022, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 374,95 eura od 22.01.2022 do 18.02.2022, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 324,95 eura od 19.02.2022 do 22.03.2022, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 274,95 eura od 22.03.2022 do 21.04.2022, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 224,95 eura od 22.04.2022 do 20.05.2022, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 174,95 eura od 21.05.2022 do 20.06.2022, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 124,95 eura od 21.06.2022 do 21.07.2022, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 074,95 eura od 22.07.2022 do 19.08.2022 s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 024,95 eura od 20.08.2022 do zaplatenia v splátkach po 100 eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

II. V časti o zaplatenie sumy 150 eur s úrokom z omeškania súd konanie zastavuje.

III. V časti o zaplatenie sumy 50 eur súd žalobu zamieta.

IV. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v plnej výške, o ktorej rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 14 224,95 eura spolu s úrokmi z omeškania z dôvodu, že mu bola postúpená pohľadávka proti žalovanej na základe zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 14.09.2021 uzavretej s VÚB a.s., ktorá uzatvorila dňa 13.06.2018 so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2152831021, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver, pričom žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a preto došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru dňom 10.10.2019. Žalobca si podanou žalobou uplatnil len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny v sume 14 224,95 eura s príslušenstvom s tým, že po postúpení pohľadávky žalovaná zaplatila na úhradu svojho dlhu sumu 200 eur, ktorá bola započítaná na istinu. Pred prvým pojednávaním žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 150 eur z dôvodu, že žalovaná dňa 20.05.2022, 20.06.2022 a 21.07.2022 uhradila 3 splátky po 50 eur.

2. / Žalovaná uviedla, že je ochotná žalobcovi zaplatiť jeho pohľadávku, ktorú aj spláca po 50 eur mesačne po dohode so žalobcom, avšak je možné, že v krátkej dobe príde o zamestnanie, kde doteraz zarábala 600 eur mesačne, z čoho platila nájom za jednoizbový byt 200 eur mesačne a okrem toho výživné na syna v sume 50 eur. Ďalšie výdavky má na telefón ako aj cestovné do práce a spláca ešte dve pohľadávky spolu vo výške 50 eur. Pohľadávku je ochotná splácať minimálne po 50 eur mesačne a ak jej to možnosti dovoľia, bude splácať aj viac a predložila súdu na nahliadnutie mobilný telefón, podľa ktorého cez internetbanking zaplatila žalobcovi dňa 19.08.2022 ďalšiu splátku vo výške 50 eur.

3./ Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, ako aj oboznámením sa s predloženými dokladmi a zistil, že žalovaná dňa 13.06.2018 uzavrela s VÚB a.s. zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver - VÚB pôžička na refinancovanie vo výške 15 000 eur a tento bol určený na splatenie zostatkov ďalších dvoch úverov vo VÚB. Žalovaná podľa zmluvy mala zaplatiť na úver 95 splátok po 217,91 eura spolu s poistným. Výška úrokovej sadzby predstavovala 8,90% ročne a RPMN 7,48%. Krátko po uzavretí žalovaná požiadala o zrušenie poistenia a odklad splátok, v dôsledku čoho medzi bankou a žalovanou bol uzavretý dodatok k zmluve, ktorý nie je datumovaný a podľa ktorého bol žalovanej povolený odklad 6-tich anuitných splátok v období od 23.12.2018 do 23.05.2019 s tým, že ďalšiu splátku mala zaplatiť dňa 23.06.2019 vo výške 212,86 eura.

4./ Treťou upomienkou zo dňa 03.09.2019 (č.l. 46) oznámila VÚB a.s. žalovanej, že k uvedenému dňu eviduje nedoplatok na splátkach vo výške 657,17 eura a požiadala žalovanú o úhradu tejto sumy bezodkladne s upozornením, že v opačnom prípade bude požadovať, aby žalovaná vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Uvedená upomienka bola doručená žalovanej dňa 06.09.2019. Následne listom zo dňa 11.10.2019 (č.l. 47) VÚB a.s. oznámila žalovanej, že jej dlh z úverovej zmluvy s VS 2152831021 nebol zaplatený a preto bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru so zostatkom 15 365,38 eura, z čoho je istina vo výške 14 424,95 eura. Zároveň banka vyzvala žalovanú na zaplatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy s tým, že inak pristúpi k vymáhaniu pohľadávky. Výzva bola doručovaná doporučene na adresu trvalého bydliska žalovanej, ktorá si zásielku v odbernej lehote neprevzala a táto bola vrátená banke dňa 11.11.2019.

5./ Listom zo dňa 17.09.2021 (č.l. 51) VÚB a.s. oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky zo zmluvy uzavretej dňa 13.06.2018 pod VS 2152831021 a to ku dňu 14.09.2021 žalobcovi.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ods.2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej

banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20201128>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20201128>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 9 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

6./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba na zaplatenie sumy 14 224,95 eura s príslušenstvom je dôvodná. Je nesporné, že právny predchodca žalobcu so žalovanou dňa 13.06.2018 uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 15 000 eur na splatenie zostatkov ďalších dvoch úverov. S ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania je nesporné, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. OZ. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľskom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, kedy ide o spor s ochranou slabšej strany, teda o spor, v ktorom je súd povinný aplikovať odlišné procesné postupy od všeobecného sporového konania. Zákonodarca vychádza z hmotnoprávnej úpravy, ktorá podľa neho dostatočne pokrýva definičné znaky tejto skupiny sporov. Takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov, pri ktorých sa súd nemá spoliehať v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti spotrebiteľa, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám. Povaha spotrebiteľského sporu a postavenie spotrebiteľa ako objektívne a prirodzene slabšej strany právneho aj procesnoprávneho vzťahu, vylučujú uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konanie. Z tohto pohľadu spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. V zmysle ustanovenia § 295 CSP, súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, a súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12Co/75/2017 zo dňa 19.04.2018).

7./ Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky (ku ktorému v tejto veci došlo zmluvou ku dňu 14.09.2021): „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho

istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“

8./ Pri rozhodovaní v tomto spore bolo potrebné vychádzať aj z ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. V prípade, ak by postúpenie bolo v rozpore so zákonom, bol by daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (v tomto smere súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Obdo/92/2018 z 20.11.2019, sp.zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018 a sp.zn. 1Cdo/136/2019 zo dňa 26.02.2020 podrobne sa zaoberajúcimi splnením podmienok pre platné postúpenie pohľadávky banky uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a následnej absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ). Napokon špeciálna úprava v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti je v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V zmysle § 565 prvej vety Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

9./ Na základe uvedeného bolo potrebné vychádzať z toho, že proces postúpenia pohľadávky zo strany veriteľa, ktorým je banka, je nasledovný: Ak nastala splatnosť spotrebiteľom neuhradenej splátky, odo dňa jej splatnosti musí prejsť doba 3 mesiacov omeškania s platením dlhu zo strany spotrebiteľa. Pred samotným postúpením pohľadávky musí banka preukázateľne vyzvať dlžníka na zaplatenie (§ 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách) a dodržať aj špeciálne ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. upozorniť dlžníka, ktorý je spotrebiteľom, na to, že po 15 dňoch si uplatní právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celej svojej pohľadávky (tzv. „zosplatenie“ celého dlhu), ak dovtedy ešte nenastala konečná splatnosť dlhu, a to v súlade s dohodou oboch zmluvných strán a v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Až potom môže celú tzv. zosplatenú pohľadávku postúpiť inému subjektu. Je zrejmé, že banka pri spotrebiteľskom úvere nemôže postúpiť len časť nesplateného dlhu (napríklad 1 splatnú splátku), ale pred postúpením buď musí vyčkať konečný termín splatnosti dlhu (s rizikom vystavenia sa možnému premlčaniu jednotlivých splátok) alebo urobiť jednostranný právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie niektorej splátky za vyššie uvedené podmienky.

10./ V ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka boli spresnené podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Ako je uvedené vyššie, podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať, ale z celého kontextu ustanovenia možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Táto 15-dňová lehota môže teda najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, t. j. nasledujúci deň po dni, ktorý bol dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Občiansky zákonník je v ustanovení § 565 v porovnaní s ustanovením § 53 ods. 9 nejednoznačný, pretože posledná veta § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, je v rozpore s uzákonenou 3-mesačnou lehotou v § 53 ods. 9. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené tie podmienky, ktoré sú uvedené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

11./ V tomto prípade z výsledkov dokazovania vykonaného súdom vyplýva, že po uzavretí zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 13.06.2018 požiadala následne žalovaná o zrušenie poistenia a odklad splátok a v dôsledku jej žiadosti bol uzavretý dodatok k zmluve, ktorý síce nie je datovaný, ale podľa ktorého žalovanej bol povolený odklad splátok v období od 23.12.2018 do 23.05.2019 s tým, že ďalšiu splátku mala zaplatiť dňa 23.06.2019 v sume 212,86 eura. Žalovaná však zjavne dodatok k zmluve nedodrжала a splátku stanovenú na 23.06.2019 neuhradila, nakoľko banka ju listom zo dňa 03.09.2019 upozornila, že eviduje voči nej pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 657,17 eura s tým, že na pohľadávku bola žalovaná upozornená už predtým upomienkou zo dňa 05.08.2019. Z tejto upomienky síce nie je zrejmé, s ktorými splátkami by mala byť žalovaná v omeškaní, avšak vzhľadom na výšku pohľadávky ako aj na predchádzajúcu mailovú komunikáciu v súvislosti s odkladom splátok je zrejmé, že dlh žalovanej je za mesiace jún, júl a august 2019 a teda, ak bola žalovaná v omeškaní so splátkou splatnou dňa 23.06.2019, tak trojmesačná lehota na uplatnenie práva banky na zosplatenie dlhu podľa § 565 v zmysle § 53 ods. 9 OZ uplynula dňom 23.09.2019 a banka najskôr po tomto dátume mohla vyhlásiť predčasnú splatnosť celej pohľadávky. Uvedenú možnosť banka využila, keď listom zo dňa 11.10.2019 oznámila žalovanej vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 15 365,38 eura a zároveň vyzvala žalovanú na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy. Zo strany banky teda došlo aj k dodržaniu lehoty 15 dní na doručenie upozornenia na uplatnenie svojho práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, keď výzva zo dňa 03.09.2019 bola doručená žalovanej dňa 06.09.2019 a k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo dňa 11.10.2019.

12./ Podľa názoru súdu aj k postúpeniu pohľadávky došlo v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože žalovaná napriek písomnej výzve banky bola nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením svojho peňažného záväzku t.j. so zaplatením zosplateného úveru, keď oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 11.10.2019 obsahuje aj výzvu na zaplatenie zosplateného úveru v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy, pričom výzva bola doručovaná na adresu trvalého bydliska žalovanej a po márnom uplynutí odbernej lehoty bola zásielka vrátená dňa 11.11.2019 a teda lehota 90 kalendárnych dní začala plynúť odo dňa 18.11.2019 (za deň doručenia výzvy sa považuje deň 11.11.2019 a žalovaná podľa výzvy mala zosplatenú pohľadávku zaplatiť do 7 dní po doručení výzvy) a uplynula dňom 16.02.2020, pričom k postúpeniu pohľadávky žalobcovi došlo ku dňu 14.09.2021. Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva, že zo strany banky boli dodržané zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a následne aj pre riadne postúpenie pohľadávky žalobcovi.

13./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 14 224,95 eura spolu s úrokmi z omeškania, avšak pred prvým pojednávaním zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 150 eur s úrokmi z omeškania z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby zaplatila 3 splátky po 50 eur a preto súd konanie v časti o zaplatenie sumy 150 eur s úrokom z omeškania zastavil podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP.

14./ Po čiastočnom späťvzatí žaloby v časti o zaplatenie sumy 150 eur predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 14 074,95 eura s úrokmi z omeškania, pričom súd v tejto časti považoval žalobu za dôvodnú, avšak na prvom pojednávaní žalovaná preukázala súdu, že medzitým zaplatila ďalšiu splátku vo výške 50 eur a to dňa 19.08.2022. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 14 024,95 eura s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 424,95 eura od 26.10.2019 pri zohľadnení splátok uhradených žalovanou od 21.01.2022 až do 19.08.2022 podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou zvyšku istiny a je povinná zaplatiť aj úroky z omeškania. V časti o zaplatenie sumy 50 eur súd žalobu zamietol s prihliadnutím na zaplatenie poslednej splátky zaplatenej žalovanou dňa 19.08.2022. Zároveň súd s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 3 CSP umožnil žalovanej zaplatiť pohľadávku vo výške 14 024,95 eura s úrokmi z omeškania v splátkach po 100 eur mesačne tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, nakoľko žalovaná požiadala o povolenie splátok minimálne po 50 eur mesačne s poukazom na svoj zárobok vo výške 600 eur a výdavky na bývanie, výživné, telefón, cestovné do práce a splácanie ďalších dvoch pohľadávok, avšak pri povolení splátok vo výške 50 eur mesačne by splácanie pohľadávky trvalo neprimerane dlhú dobu a preto súd aj s prihliadnutím na pomery žalovanej stanovil splátky vo výške 100 eur mesačne, ktoré by žalovaná mala byť schopná splácať.

15./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v plnej výške, nakoľko žalobca mal v konaní prakticky plný úspech a k čiastočnému späťvzatiu žaloby z jeho strany došlo len v dôsledku správania sa žalovanej, ktorá časť pohľadávky zaplatila až po podaní žaloby na súd a tým procesne zavinila čiastočné späťvzatie žaloby. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).